

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 1103: Do Vậy, Người Học Phật Cần Phải Khai Viên Giải, Cần Phải Thân Cận Thiện Tri Thức, Đó Là Việc Cấp Bách Nhất Vậy

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 097)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Do vậy, người học Phật cần phải khai viên giải, cần phải thân cận thiện tri thức, đó là việc cấp bách nhất vậy.】

Nếu chúng ta hơi lưu tâm một chút, chỉ cần để ý một chút thôi, quan sát một số đồng tu thường hay qua lại, quý vị sẽ phát hiện ra rằng, quả thật có những người tự cho rằng bản thân tu hành đã rất tốt rồi, nhưng thực ra họ đã sai lầm hoàn toàn. Họ tự cho rằng mình tu hành rất tốt, trong lòng còn rất đắc ý, nhưng hễ gặp phải một chút trắc trở, hễ gặp phải chướng nạn là họ liền lui sụt. Nguyên nhân nằm ở đâu? Chính là vì họ chưa thể “khai viên giải” (khai mở sự thấu hiểu viên mãn), chưa thể thấu hiểu chân thật nghĩa của Như Lai, mà đã hiểu sai lệch ý nghĩa chân thật của Phật mất rồi. Việc thân cận thiện tri thức cũng không phải là điều dễ dàng, sự tu học Phật pháp phải nương tựa vào duyên phận, duyên phận tuyệt nhiên chẳng phải ngẫu nhiên mà có, mà phải nhờ vào thiện căn, phước đức của nhiều đời nhiều kiếp thì mới có thể cảm chiêu được duyên phận này. Duyên đã chín muồi rồi, dẫu có gặp được rồi, nhưng nếu thiện căn hoặc phước đức không đủ, hoặc trong hai thứ đó có một thứ bị khiếm khuyết, hoặc là thiện căn không đủ, hoặc là phước đức không đủ, thì đều rất dễ liễu giải sai lệch kinh nghĩa. Nên tuy gặp được thiện tri thức, cũng rất khó để có được lợi ích chân thật. Từ đó có thể thấy, việc này làm sao có thể miễn cưỡng được chứ? Căn bản là không thể miễn cưỡng được!

Cổ nhân có nói “Sự tư đạo hợp” (Đạo của thầy và trò tương hợp). Học trò gặp được minh sư, thầy hiền gặp được trò ngoan, thật đúng là chuyện có thể gặp gỡ chứ không thể mong cầu. Sự tương ngộ đó chính là sự thành tựu của thiện căn, phước đức và nhân duyên, chứ tuyệt nhiên không phải do gượng ép mà có được. Thường thì chúng ta thấy một vị thầy hiền, một vị chân thiện tri thức,

trong suốt cuộc đời hoằng hóa giảng dạy của ngài, học trò của ngài tuyệt đối không chỉ có một người, hai người, có những hội chúng đông đến hàng ngàn hàng vạn người, thế nhưng trong hàng ngàn vạn học trò đó, có mấy ai thực sự nhận được lợi ích? Có lẽ chỉ có một hai người, hoặc cũng có thể hoàn toàn không có ai cả. Cho đến lúc đó, ta mới thấu hiểu được thâm ý sâu xa của câu nói “có thể gặp chứ không thể cầu”. Một vị chân thiện tri thức và một học trò thực sự ngoan giỏi, có thể nhìn ra được từ điểm nào? Có thể nhìn ra ngay từ thái độ truyền thọ và tiếp nhận giữa thầy và trò. Bậc làm thầy dùng tâm chân thành để truyền thọ, không mảy may giấu giếm, tuyệt đối không lận pháp (keo kiệt Phật pháp), đây gọi là người thầy dốc trọn tâm huyết để truyền thọ. Còn đối với người làm trò thì một trăm phần trăm tùy thuận nghe theo thầy, thầy dốc hết tâm can truyền thọ, trò cũng trọn vẹn đem hết tâm tư ra tiếp nhận, thọ nhận lấy toàn bộ, quyết định không có một sự kén chọn nào ở trong đó, và quyết định không mảy may khởi lòng hoài nghi. Quý vị thử nghĩ xem, người thầy và người trò như vậy phải đi đâu để tìm? Cho nên mới nói là vô cùng hiếm có!

Cũng chính vì khó khăn như vậy, nên Phật Bồ tát không xuất thế. Vì sao vậy? Việc các ngài không xuất thế chính là sự từ bi, bởi vì nếu xuất hiện mà chúng sanh lại tạo tội nghiệp, chúng sanh không thể tiếp nhận Phật pháp thì sẽ buông lời phỉ báng Phật pháp, mà tội nghiệp phỉ báng Phật pháp thì vô cùng nặng nề. Thế nên, Phật Bồ tát không xuất thế là để không cho quý vị có cơ hội tạo ra cái tội nghiệp đó, điều này gọi là đại từ đại bi. Vì vậy, việc Phật xuất hiện ở thế gian hay không xuất hiện ở thế gian, thấy đều là lòng đại từ đại bi. Trong hoàn cảnh như vậy, nếu tự bản thân chúng ta phát tâm thực sự mong muốn được tu học, thì phải làm sao? Tôi ở đây xin hiến kế cho quý vị, cách duy nhất chính là bồi đắp thiện căn cho thật sâu dày, nhà Phật thường gọi là “tu phước, tu huệ”; tu huệ chính là bồi đắp thiện căn thật sâu dày, tu phước chính là rộng kết pháp duyên, chúng ta phải bắt tay thực hành từ ngay chỗ này. Chỉ cần chúng ta dùng chân tâm, chỉ cần chúng ta có thành ý, thì việc vun bồi thiện căn tuyệt chẳng phải là việc không làm được, mà hoàn toàn có thể làm được, và cũng có thể trong khoảng năm năm, mười năm, đem thiện căn của chúng ta vun bồi đạt đến một mức độ tương đối. Nhất định phải chân thật, nghiêm túc mà thực hành, thì sau đó mới có thể “cảm ứng đạo giao”.

Còn đối với những đạo lý tinh túy, sâu xa trong kinh văn mà rất khó để thể hội, thì chúng ta phải dùng phương pháp gì? Đó là hãy dùng tâm chí thành cung kính mà đi đọc tụng. Đợi đến khi tâm địa của bạn đạt đến sự thanh tịnh, giống

như trong “Kinh Kim Cang” có dạy: “Tín tâm thanh tịnh, tắc sanh thật tướng” (Tâm tin tưởng thanh tịnh, liền sanh ra thật tướng). Nếu tôi không tin, thì tôi đã không đi đọc, tôi đã không đi tụng, đương nhiên là tôi tin nó rồi. Dùng phương pháp đọc tụng hay dùng phương pháp nghe kinh, đều giống nhau cả. Hiện nay nghe kinh có thể dùng băng ghi âm, có thể dùng đĩa CD, để nghe đi nghe lại hết lần này đến lần khác. Nghe nhiều rồi, tâm sẽ an định lại, đem những vọng tưởng, phân biệt, chấp trước buông xả xuống hết, xả ly hết thảy, khôi phục lại sự bình tĩnh của nội tâm, khôi phục lại tâm thanh tịnh bình đẳng, ngay lúc này sẽ liền sanh ra thật tướng, mà sanh thật tướng cũng chính là sanh trí huệ. Một khi tâm sanh trí huệ, thì những đạo lý tinh thâm thâm diệu, tự nhiên quý vị sẽ có thể thể hội; không những thể hội, mà nhất định còn có thể “viên giải”. Hai chữ “viên giải” này là vô cùng quan trọng! Một khi có thể viên giải, quý vị nhất định sẽ có thể áp dụng một cách viên mãn, linh hoạt sinh động vào ngay trong đời sống sinh hoạt của mình, điều đó được gọi là “thọ trì”. Thọ trì có nghĩa là thực sự đã thực hành được toàn bộ ý nghĩa của kinh điển, đều biến chúng thành sự hành trì trong đời sống thường ngày, quyết sẽ không có một chút sai sót nào. Ở trong phần này, ở trong phần chú giải này của Cư sĩ Giang, việc thân cận thiện tri thức là điều vô cùng quan trọng.